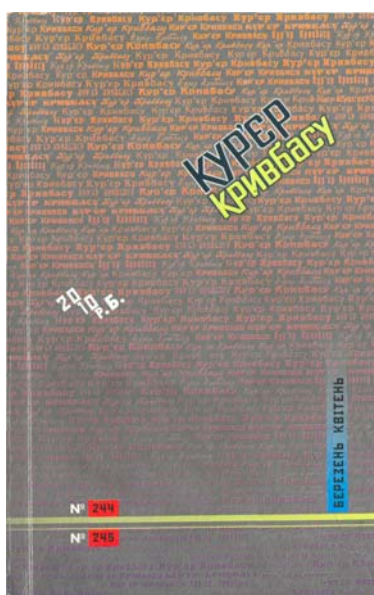

Огляд новинок вітчизняної та зарубіжної художньої періодики (березень – червень 2010 року)

Сторінками історії

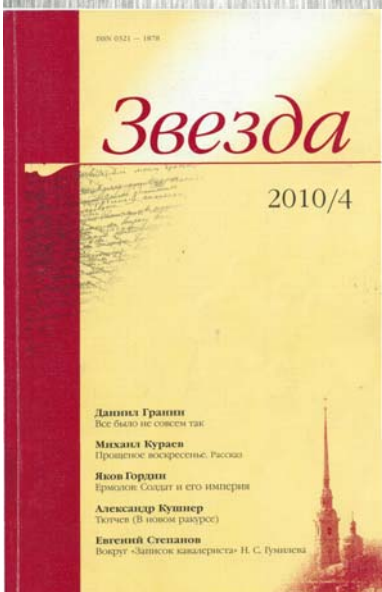
Герой роману Івана Корсака «Отаман Чайка» - Михал Чайковський, життя якого було наповнено духом авантюризму й дивовижних поворотів долі. Політичний діяч родом з Волині, він брав участь у польському повстанні 1830-1831 р., згодом – в еміграції в Парижі і Константинополі, там перейшов у 1850 р. на турецьку службу і прийняв іслам. Під час Кримської війни воював на турецькому боці. В 1873 році повернувся в Україну, де почав сповідувати православ'я. Провідною ідеєю Чайковського було воскресіння Запорізької Січі, старої козацької України доби Речі Посполитої. Крім всього він був талановитим письменником в дусі Вальтера Скотта. Найкращі з його творів: «Гетьман України» (про Івана Виговського), «Вернигора» (про гайдамацьке повстання 1768 року). Іван Корсак в своєму романі відновлює духовний образ Чайковського, дає свою логічно обґрунтовану версію подій та вчинків героя на сторінках часопису «Київ» № 3.

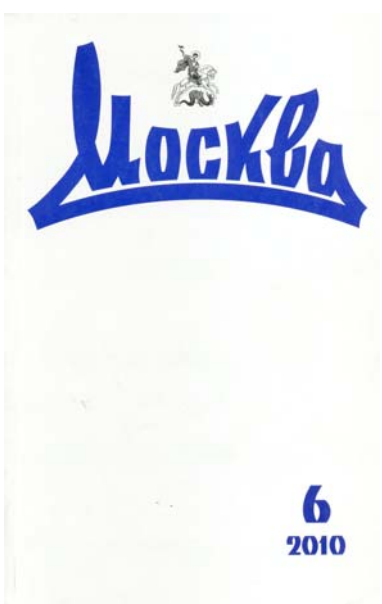
Журнал «Кур'єр Кривбасу» №244-245 та №246-247 пропонує історичну фантастику чи фантастичну історію «Ефіопська Січ» Василя Кожелянко. Через головного персонажа, козака Павла Лазаренка, автор відстежує два архетипи українства – «мати в сенсі володіти» і «зрадити». Роман можна назвати християнським - шлях його героя - від гріха до покаяння.

Борис Евсеев в своём романе «Евстигней» переносит нас в XVIII столетие. Судьба таланта, малоизвестного русского композитора Евстигнея Фомина, рождение русской оперы на фоне припудренного века Екатерины. Читайте в №6 журнала «Октябрь».

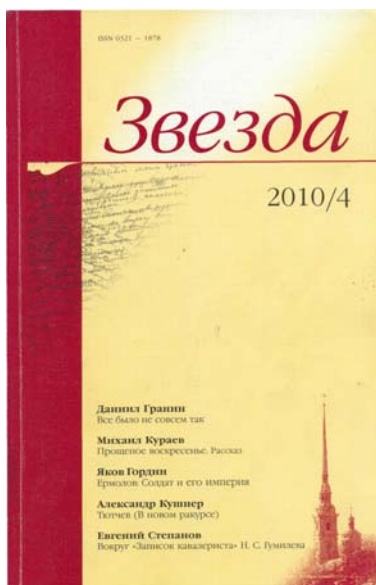

«Герой, служащий Отечеству, никогда не умирает и оживает в потомстве» - эти пророческие слова героя Отечественной войны 1812 года генерала Кульнева можно сказать в адрес другого великого воина – генерала Ермолова. Именно ему посвящен историко-документальный роман Якова Гордина «Ермолов: Солдат и его империя». Граббе, близко знавший генерала много лет, писал: « Народность (то есть популярность) его принадлежит очарованию, от него лично исходившему.... Наружность его была значительна и поражала с первого взгляда. Рост высокий, профиль римский, глаза небольшие серые, ... но одаренные быстрым, пронизательным взглядом...дар слова редкий, желание очаровать всех и каждого...». Попасть под обаяние этого великого полководца, историком которого предлагал стать А.С. Пушкин, вы сможете на страницах журнала «Звезда» № 4, 5, 6, начало в № 11, 12 за 2009 год.

Ещё один герой войны 1812 года – Денис Давыдов в романе Нины Молевой, главы из которого опубликованы в №6 журнала «Москва». Будучи ещё мальчишкой, Денис Васильевич получил благословение от самого Суворова: «Это будет военный человек, я не умру, а уж он три сражения выиграет!». А Вальтер Скотт называл его «Чёрный Капитан», и до последнего дня держал на своём рабочем столе портрет «русского рыцаря», а в ящике под рукой – его написанные великолепным французским языком письма и очерки о войне 1812 года. Читайте главы из романа «Я каюсь! Я гусар...».

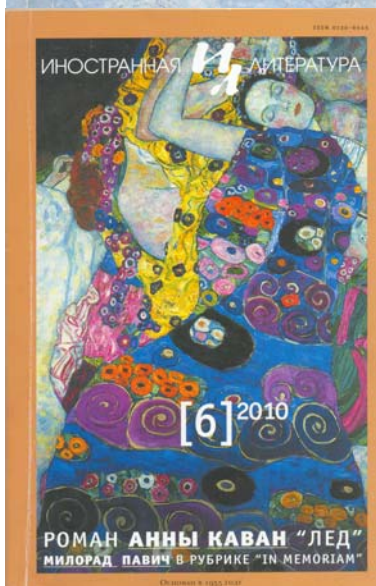
Класики Сучасності

Фрагменты из книги Даниила Гранина, готовящейся к выпуску в издательстве «Олма Медиа Групп» публикует журнал «Звезда» в № 4. «Всё было не совсем так» - книга и автобиографическая и историческая, найдете вы тут и философские зарисовки современной жизни. «Мне достался мир постоянно воюющий, суровый, где мало улыбок, много хмурого, мало солнца. Обилие талантов и запретов... Мне достались времена трагические, весьма исторические, главное же, от них осталось сокровенное чувство счастья – уцелел!».

Увінчаний вінками лауреата Державної премії України ім. Шевченка та премії ім. Головка, Роман Іваничук пропонує до уваги читачів не зовсім потішну історію «Весілля в Тереміжжі». Тереміж – найглибше дно Карпат. І саме тут під час химерної мандрівки, яка відбувається уві сні, трапляється те про що мріяв все життя. Читайте повість Романа Іваничука в № 3 часопису «Київ».

В журнале «Иностранная литература» №6 публикуется роман «Лёд» Анны Каван, которую при жизни сравнивали с Вирджинией Вулф и называли сестрой Кафки. Роман относится к шедеврам жанра слипстрим (slipstream). Этот термин спустя 20 лет после публикации книги ввёл в обращение американский писатель Брюс Серлинг, охарактеризовав его как «...произведение, вызывающее весьма странные ощущения; известные, впрочем, любому человеку, живущему в XX веке и обладающему определённым уровнем восприимчивости». Интересно, что в литературу это понятие пришло из авиации, где означает воздушный вихрь, создающийся за винтом в процессе полёта. Так что это понятие можно перевести как своего рода литературное «завихрение». В романе Анны Каван много странного: в нём совершенно отсутствуют временные и географические рамки, её герои – безымянные скитальцы. Мир в произведении превращается в арктическую тюрьму. Подобно пифии одурманенной исходящими из раскола земной коры газами, писательница предвещает конец света, перемежая повествование видениями.

Сучасність на папері

Соціально-психологічна новела Зоряни Зінь «Ключі від комірки», наче люстерко відображає наше суспільство, в якому кожен замкнув співчуття в найпотемнішій комірчині душі а ключі від неї загубив... Читайте в № 4 журналу «Дніпро».

Максим Кідрук, «Мексиканські хроніки» якого ми читали в часописі «Дніпро» минулого року, знов відправляє нас до спекотної Мексики, де нас очікують пригоди юнаків, посправжньому соковите життя – усе це в оповіданні «Чорне золото, або Як усе починалося» (Дніпро № 4).

Киянин Іван Гаврилук на сторінках журналу «Дніпро» № 5 розповідає містичну історію батька та доньки, віщі сні, інтуїцію та попередження від Нього. «У світі, де зникають останні острівці духовності, зовсім не просто бути такими, якими хотів бачити нас Всевишній – добрими, людяними, здатними вибачати кривдникам і готовими прийти на допомогу, нічого за це не вимагаючи...». Читайте фантазмагоричне оповідання «Замурувати демона».

«Барва твоя схожа на барву чорнила, у яке письменник занурює своє перо», - писав арабський поет, звертаючись до кави. Львів'янка Оксана Вороненко пропонує до вашої уваги «Ранкову каву» (Дніпро № 5). Це невеличка мініатюра. Якщо чогось дуже побажати, воно обов'язково здійсниться! І як же добре просто зробити комусь, а не лише собі, горнятко гарячої кави...

Олександр Скороход пропонує оволодіти «Незвичайною професією». Якою саме? Непрофесійно цим видом діяльності займалися і займаються майже всі. Ця загадкова професія – читач. Кожна людина – книга, яка протягом життя сама заповнює свої сторінки. Ми не обмежені ні в кількості, ні в якості написаного, від нас залежить, наскільки захопливою буде наша історія. Чи присвятимо ми своє життя прикрашанню обгортки, чи займемось її наповненням. Читайте роман «Незвичайна професія» в № 1, 2, 3 журналу «Дніпро».

Оповідання молодої письменниці Марії Євтушенко «Світанок» - один із тих сигналів, якими юне покоління намагається достукатися передовсім до самого себе. В одному із розділів твору героїня раптом захотіла опинитися на височині – алегорія прагнення людини піднятися над усім буденним, земним, суєтним. Блакитне сяйво над головою героїні нагадуватиме їй, що людська душа – вічна й незнищенна тільки в тому разі, коли людина не дозволяє розміняти її на дріб'язок привабливих тимчасових цінностей. Цей неординарний твір – пошук гармонії та порозуміння з нашим далеким від ідеалу світом. Прочитати оповідання ви зможете в №6 часопису «Київ».

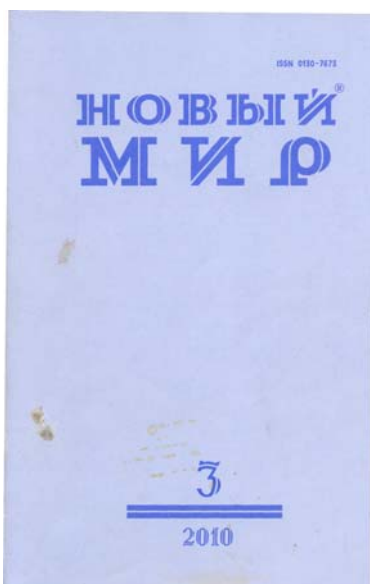
Анатолій Кіндеревиц, видатний учений в галузі фізики, пропонує серію оповідань про неординарні випадки, що траплялися йому в житті. Цими творами автор доказує що і фізик може бути ліриком. Талановита людина – талановита завжди. Переконатися в цьому ви зможете, прочитавши оповідання в № 6 журналу «Київ».

Зворотний відлік що дійшов до нуля, рано чи пізно знов починає свою арифметичну прогресію – нагадує Валерій Гужва в своїй повісті «Зворотний відлік», яка опублікована в №4-5 часопису «Київ». Зустріч випускників через 40 років після закінчення школи. По різному склалися долі... Зрада, яка залишила свою мітку в житті генія і зрадник, який насолоджується всіма принадами життя.

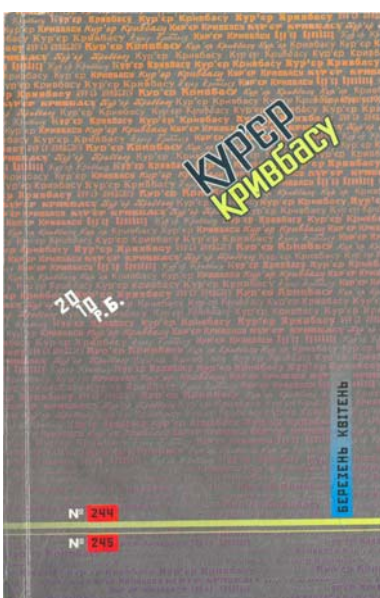

Серед цьогорічних лауреатів Національної премії імені Т. Шевченка – відома письменниця Галина Пагутяк зі Львова. Часопис «Березиль» №5-6 пропонує «Шлях півонії» - нові маленькі лірико – філософські есеї авторки.

Роман «Фес» Глеба Шульпякова – о душевном разладе современного человека. Авантюрный сюжет развивается на фоне интерьеров отелей в разных уголках мира, европейских и восточных кофеен. Здесь вы найдёте «новых русских», представителей следствия, террористов, монахов из восточного монастыря и т.д. Цитата: «Город доказал мне, что у человека нет ничего, кроме другого человека. Это нехитрая мысль, но – боже мой! – сколько сил и времени уходит на то, чтобы понять это. Другой – это ты, твоё отражение. Если видишь в другом тюремщика и палача, то палач и тюремщик – это ты. Если факира – ты факир. Если осла – ты осёл, а если жертву – ты жертва...» Читайте роман Глеба Шульпякова в №3 «Нового мира»

«Счастье бумажной куклы» Татьяны Кадниковой (Новый мир № 3) – психологический рассказ о взаимоотношениях двух сестёр, которые хоть и враждуют, но понимают, что ближе друг друга у них никого нет.

Ще одна родинна історія очима двох сестер – повість «Тінь» Марії Кривенко в № 244-245 журналу «Кур'єр Кривбасу».

Журнал «Новый мир» № 4 представляет повесть Сергея Шаргунова «Вась-Вась». Повесть о молодом писателе, оставившем на время столичную жизнь и приехавшем на дачу к жене и ребёнку. И вдруг тут он окунается в сложный, напряжённый мир полудеревенской-полудачной жизни и её персонажей.

В №6 «Нового мира» публикуется подборка рассказов «Покажи мне Европу» Тани Малярчук, одного из лидеров молодой украинской литературы, лауреата премии «Книжка года» за 2006 год. Полное название рассказа, давшее название подборке звучит так: «Покажи мне свою Европу, и я скажу, кто ты...» Ведь «Европа» много, и у каждого она своя. Первый рассказ подборки о любви – «Лав – из». Какая она и где? Или любовь – «совместный проект Шекспира и голливудских продюсеров»?

Герой романа Александра Мелихова «Изгнание из ада», выйдя на пенсию, поначалу чувствует себя вычеркнутым из жизни, он предаётся воспоминаниям и размышлениям и постепенно ему открывается мир здешний и мир потусторонний (из которого, наконец-то он увидел, какую на самом деле суровую жизнь прожил его отец). «И всё, что от себя прятал, на что закрывал глаза, - всё предстаёт в полной ясности». Читайте философско-психологический роман Александра Мелихова в №6 журнала «Новый мир».

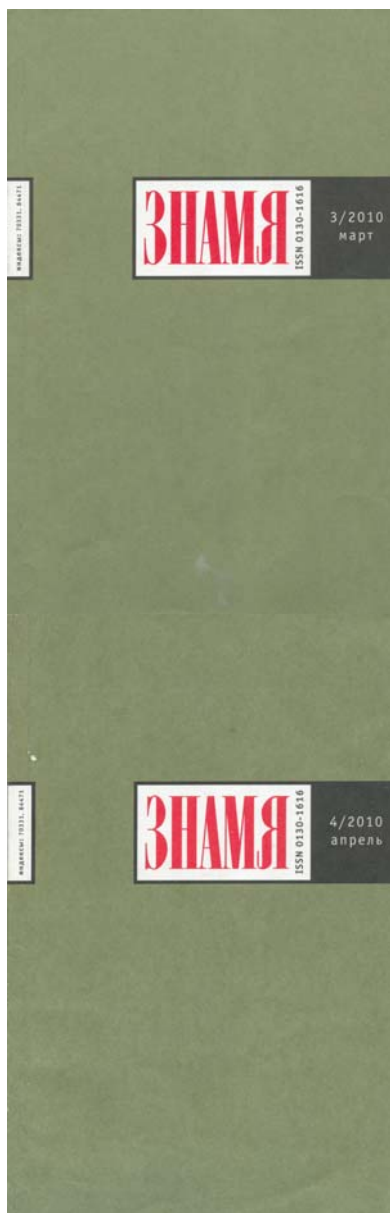

«Октябрь» №3 представляет «Среднерусские истории» Алексея Андреева. Разноплановые истории из среднерусской жизни – тут и мистика и антиутопия и триллер, а венчает всё молитва. В общем – загадочная русская душа.

Герой фантастической повести Сергея Красильникова «Critical strike» (Октябрь №4) – потомственный шаман, который пытается найти причину финансового кризиса, а заодно – обрести самого себя. Способ остановить кризис он не находит, но понимает, что надо: «Просто перенести разрушение, чтобы потом заново родиться и заново жить. Просто быть сильным в тяжёлые моменты, сильным ради будущего, потому что оно неизбежно настанет – так уж мудро устроена природа».

В этом же № 4 журнала «Октябрь» - два рассказа Вячеслава Пьецуха под названием «Перечень». Два героя нашего времени. Первый герой – интеллигент, рассуждающий о русской душе, культуре, мечтает о побеге в деревню, в отличие от чеховских сестёр. Но в нашем мире он выглядит пережитком прошлого, чудачком – мечтателем. Другой – пытается вспомнить хоть одно радостное событие в своей жизни, хоть один хороший поступок.

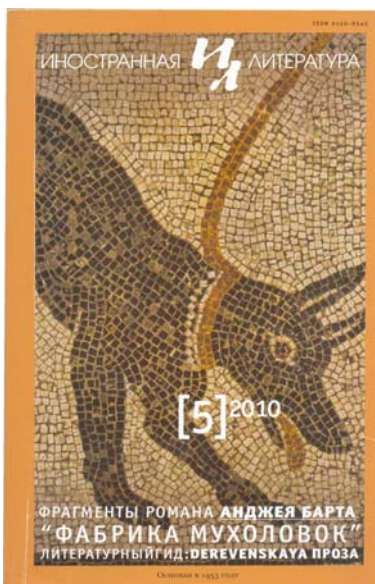

Виктор Шендерович в журнале «Знамя» №3 представляет ещё одного героя наших дней. Телепродюсер Песоцкий отправляется в Таиланд отдохнуть с моделью Лерой от трудов на ниве телепиара и тусовок. Но это ему не удаётся – вещи и Лера пропадают по дороге, и герою приходится заняться собой, предаться воспоминаниям, Автор прослеживает путь юноши с чистой душой на телевизионный Олимп, где повелевают цинизм и корысть. Время подлеет или человек ломается? Читайте повесть Виктора Шендеровича «Операция «Остров»» (неоконченный киносценарий).

В этом же номере («Знамя» №3) – «Бессарабские марки» Олега Вулфа. Словно перелистываешь альбом с зарисовками быта молдавского села.

Марина Вишневецкая в №4 журнала «Знамя» продолжает начатый в №9 «Знамени» 2009 года цикл «Вещественные доказательства» рассказом «Телефонная трубка». Это благо цивилизации, добравшись до глухомани, вводит в смятение местных дам преклонного возраста и приводит к различным курьёзам.

Трагедия 11 января 2001 года, увиденная глазами разных героев – в романе Дона Делилло «Падающий». Клерк, выбирающийся из уже готовой обвалиться башни, террорист-угонщик, готовящийся к последнему полёту и другие персонажи, так или иначе вовлечённые в события... Плавное, привычное течение жизни рушится вместе с близнецами-небоскрёбами. Роман опубликован в №4 «Иностранной литературы».

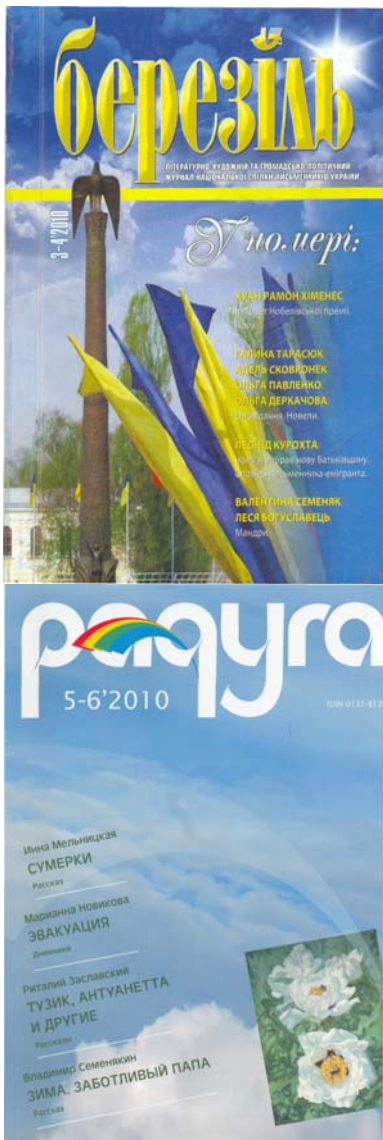
Фрагменты романа «Фабрика мухоловок» польского писателя Анджея Барты публикует «Иностранная литература» № 5. К писателю является странный господин с не менее странным предложением: написать отчёт о судебном процессе над Хаимом Румковским (реальное лицо, во время Второй мировой войны был главой юденрата лодзинского гетто). Участники процесса на несколько дней призваны в мир живых, чтобы решить наконец, кто же такой Румковский – предатель или трагическая фигура. В отрывках романа, которые предлагает журнал, однозначного ответа на этот вопрос нет. Возможно он будет в книге, которая будет опубликована в издательстве «Мосты культуры/Гешарим».

Він і Вона

Лірико-психологічне оповідання Мар'яни Лелик «А завтра вже була весна» ви знайдете на сторінках часопису «Дніпро» №4. Марія, екскурсовод в музеї Булгакова, знайомиться з юнаком, який дарує їй жовті квіти. І відбувається це того ж самого місяця лютого, коли письменник зустрів свою Олену, свою Маргариту. Ну, а де Булгаков – там обов'язково містика. Двоє закоханих зуміли знайти одне одного в лабіринтах вічності, торкнутися її таємниць.

В №3 часопису «Дніпро» - ліричне оповідання Олега Драча «Ясна». Легенда про трагічне, всепереможне кохання. Давно це діялося, але було колись...

«Усмішка Джоконди» чекає на вас у №3-4 часопису «Березіль». Це жіночі історії-мініатюри від Ольги Павленко, вчительки української мови й літератури Бабанської загальноосвітньої школи на Уманщині .

Инна Мельницкая в своєм розказі «Сумерки» переносит нас в суровіє времена Великой Отечественной войны. Он – немецкий солдат, она – русская девушка. Оба – почти дети, в самом начале жизни застигнутые войной. Им так хочется жить и любить! – а вокруг рушится мир. Что их ждєт впереди? Встретятся ли они после войны? Читайте рассказ в №5-6 журнала «Радуга».

Люди і долі

Спогади якнайглибше висвітлюють долю людини, розповідають про сокровенне, наболіле, правдиве. В Росії майже завжди посмертна доля поета щасливіша від прижиттєвої. Не був винятком і Микола Рубцов. Спогади про нього Віктора Астаф'єва «Зарубки про Колю Рубцова» з передмовою та післямовою Анатолія Камінчука «Вологодський заволока або соловейко в тернині» ви знайдете в №6 часопису «Київ».

Два журнала – «Новый мир» №4 и «Октябрь» №3 к 100-летию ухода и смерти Льва Толстого публикуют главы из книги «Ледяной дождь. Об уходе и смерти Льва Толстого», которая готовится к выходу в издательстве «АСТ». В центре повествования - эпизоды пребывания Толстого в Оптиной Пустыне и деревне Шамордино у сестры Марии Николаевны.

К 100-летию Александра Твардовского Андрей Турков предлагает подборку отрывков из дневников, писем, статей, посвящённых истории создания поэмы «Василий Тёркин». Читайте в №6 журнала «Октябрь» - «Жизнь одна и смерть одна».

Скарбниця мемуарів

На сторінках часопису «Березіль» ви зможете ознайомитися з відомим твором Олекса Варавви (до-речі уродженця м. Канів), який був знаний в літературних та читацьких колах як Олекса Ковбень – «Записки полоненого. Пригоди і вражіння учасника Першої світової війни». Це спогади про участь автора у війні, полон, втечу з полону та перебування в таборі Фрайштадту, де проводилася патріотична виховна робота серед українців. Це не сподобалося владі і записки, які вийшли одночасно двома виданнями: звичайним, тиражем 5 тисяч, і масовим, у серії «Роман-газета», тиражем 200 тисяч примірників – були конфісковані. «Березіль» друкує твір Олекса Ковбця на сторінках №1-2, 3-4 та 5-6 за мюнхенським виданням 1959 року. Продовження в №7-8 та 9-10.

Свідоцтво очевидця голодомору на Дрaбівщині, нині Черкаської, а тоді Полтавської області ви знайдете на сторінках журналу «Київ» №4-5. Ці записки Михайло Михлик написав ще у 1970 році, та заповів своїм дітям та внукам зберегти. Після смерті батька його донька Ольга в 2009 році знайшла в собі сили оприлюднити батьків заповіт. Передмова – односельця Михайло Михлика Вадима Пепи «Неложними вустами».

Непарадний образ «обычной» войны складається в дневникових записях фронтового кореспондента армейської газети Северо-Западного фронту Даниїла Владимировича Фибиха. Собственно эти дневники и стали причиною його ареста в має 1943 года, а згодом і строка в 10 лет «за антисоветську агітацію і пропаганду». Читайте «Фронтові дневники 1942-1943гг.» Фибиха в №5 «Нового мира».

Ещё одни дневниковые записи о войне – на страницах журнала «Радуга» №5-6. Записки об евакуации в Барнауле. Автор – Марианна Новикова, много лет заведовала кафедрой русской и зарубежной литературы Симферопольского университета. Цитата: «Война. Людей убивают и уродуют. Уничтожаются великие ценности человечества: вера, гуманность, доброта. Но всё, что мы сумеем сохранить, приобретёт потом особую значимость. Ужас смерти, рано или поздно, будет преодолеваться, любовь к жизни – возрастать».